

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **D. M.**
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba a její doplnění

1. Žalobce se domáhá ochrany před třemi nezákonnými zásahy příslušníků Policie České republiky, ke kterým mělo dojít 6. 1. 2022, 7. 1. 2022 a 3. 2. 2022. První zásah měl spočívat v zajištění, bránění nahrávání, omezování osobní svobody a křivém nařčení. Druhý a třetí ve vykazání z nemocnice po žalobcově zranění.
2. K prvnímu zásahu žalobce uvedl, že šel za neuroložkou, někdo se mu snažil vytrhnout telefon a zavolal na policii. Na místo následně přijela policie, přičemž jeden s příslušníků opakovaně vyzýval žalobce, aby ho nenatáčel. Následně ho policista zajistil, vzal mu telefon a obvinil ho z několika přestupků. Zápis z přestupkového řízení s žalobcem neodpovídá skutečnosti. Policisté žalobce dlouhodobě uráží a napadají, aniž by jejich protiprávní jednání kdokoliv řešil. Žalobce má právo kritizovat státní správu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

3. K druhému zásahu uvedl, že byl po úrazu na neurologii, kde mu doktorka odmítla poskytnout zdravotní péči. Následně byl z nemocnice vyveden. Žalobce má právo nahrávat si policisty i zdravotnický personál.
4. Třetí zásah měl proběhnout stejně jako druhý.
5. Žalobce navrhl, aby soud určil, že uvedené zásahy byly nezákonné.

II. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Má za to, že první a třetí zásah byly zákonné a druhý zásah se vůbec nestal.
7. K prvnímu zásahu uvedl, že policisté reagovali na tísňové volání neuroložky, protože ji a zdravotní sestru žalobce obtěžoval, natáčel a urážel. Policisté vyzvali žalobce i obě ženy k podání vysvětlení. Neuroložka uvedla, že žalobce opakovaně chodil do její ordinace, ale ona ho odmítla z důvodu naplnění kapacity. Žalobce ji uráží, vyhrožuje jí a bez jejího souhlasu si ji natáčí. Již dvakrát musela volat policii. Tentokrát žalobce opět přišel do ordinace, byl odmítnut, ale na neuroložku čekal před ordinací, natáčel si ji i zdravotní sestru, pronásledoval je a urážel. Situace vyeskovala, proto zavolala policii. Tento průběh potvrdila též zdravotní sestra. Žalobce odmítl podat vysvětlení, policisty si nahrával tak, že telefonem manipuloval v bezprostřední blízkosti jejich obličejů, proto ho poučili, aby to nedělal. Policisté nebránili žalobci v nahrávání, ale pouze ve způsobu nahrávání, kterým mohl ohrozit zdraví policistů. Následně policisté žalobce zajistili, neboť je opakovaně urážel. Teprve po zajištění znemožnili policisté žalobci pořizovat záznam. Žalobcovu jednání mělo znaky přestupku proti občanskému soužití, což policisté oznámili příslušnému orgánu.
8. K třetímu zásahu žalovaný sdělil, že policisté opět reagovali na tísňové volání. Oznamovatelem byl zástupce nemocnice, který policii po příjezdu sdělil, že žalobce je vulgární a verbálně agresivní vůči personálu, které si přes výslovný nesouhlas natáčí. Jeho zdravotní stav nebyl akutní, takže neměl nárok být ošetřen. Policie vyzvala žalobce k prokázání totožnosti a opuštění oddělení. Žalobce výzvy neuposlechl, proto ho policie z nemocnice vyvedla a poučila ho, aby do nemocnice nechodil a neprovokoval zdravotnický personál, jinak bude zajištěn.

III. Ústní jednání

9. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Jednání soud nařídil na 13. 12. 2022 v 9:00 a předvolání žalobci doručil 10. 11. 2022. Žalobce požádal soudu o odročení jednání e-mailem z 12. 12. 2022 v 23:38. Jako důvod uvedl, že má 13. 12. 2022 jiné soudní jednání v Kladně od 12:30, a k žádosti přiložil kopii předvolání k hlavnímu líčení z 25. 11. 2022. Soud žalobcovu žádost nepovažoval za včasnou.
10. Dle § 50 s. ř. s. může soud jednání odročit z důležitých důvodů, kterým může být i účastníková nemožnost se jednání zúčastnit z omluvitelných příčin. Omluva a žádost o odročení však musí být včasná – účastník se musí omluvit z jednání ihned poté, co se o důvodech, pro které se nemůže jednání účastnit, dozvěděl [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 31. 5. 2022, čj. 10 As 107/2021-36, bod 15]. Žalobce o jednání věděl od 10. 11. 2022. O kolidujícím termínu hlavního líčení se dozvěděl 25. 11. 2022, kdy mu byl termín hlavního líčení osobně sdělen poté, co nesouhlasil s jeho konáním ihned po skončení vazebního zasedání (viz *záznam* na čl. 33 *verte*). Žalobce

čekal víc než dva týdny, než v noci den před jednáním požádal soud o odročení. Taková žádost je opožděná, a soud proto jednal v žalobcově nepřítomnosti dle § 49 odst. 3 s. ř. s.

11. Žalovaný setrval na své argumentaci a odkázal na ni. První a třetí zásah nebyl nezákonný. Druhý zásah se dle záznamů žalovaného nestal. Je možné, že šlo o žalobcův střet s příslušníky Městské policie hl. m. Prahy, nicméně o jejich zásazích žalovaný žádnou evidenci nevede.
12. Soud na jednání provedl tyto důkazy, z nichž zjistil následující skutečnosti.
13. Z *úředního záznamu* z 6. 1. 2022 (příloha č. 2 podání žalovaného) soud zjistil, že policisté vyjeli v 13:40 na adresu Vinohradská 180, kde lékařka oznámila, že ji pronásleduje muž, který si ji nahrává, sprostě ji uráží a vyhrožuje ji. Na místě našli žalobce, neuroložku a její zdravotní sestru. Žalobce držel v ruce mobil a vše si nahrával. Neuroložka po výzvě policistů uvedla, že k ní chtěl žalobce od prosince 2021 chodit na vyšetření. Od počátku byl arogantní, vše si nahrával a vyhrožoval ji. Lékařka ho odmítla přijmout z důvodu plné kapacity. Žalobce ji ale nadále obtěžoval a opakovaně musela volat policii. Dne 6. 1. 2022 za ni opět přišel, vše se opakovalo a poté odešel. Ukázalo se však, že na ni čekal před ordinací, kde si ji a zdravotní sestru začal nahrávat, pronásledoval je a urážel. Proto opět zavolala policejní hlídku. Zraněná není, jen si přeje, aby již žalobce nikdy neviděla. Zdravotní sestra potvrdila, že se události odehrály, jak je popsala lékařka. Žalobce odmítl podat vysvětlení, vše si nahrával, přičemž telefonem mával v blízkosti obličejů policistů tak, že je ohrožoval na zdraví. Proto ho poučili, aby toho zanechal. Žalobce uvedl, že si je nahrávat může, ale telefon si stáhl blíže k tělu. Policisty opakovaně urážel, jeho jednání naplňovalo znaky přestupku a zároveň existovala důvodná obava, že bude v jednání pokračovat, proto ho policisté zajistili dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“).
14. Z *úředního záznamu o zajištění* z 6. 1. 2022 (příloha č. 3 podání žalovaného) soud zjistil, že žalobce byl 6. 1. 2022 v 14:05 zajištěn policisty. Důvodem bylo podezření, že se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku a občanskému soužití a v protiprávním jednání pokračoval.
15. Z *oznámení přestupku* z 6. 1. 2022 (příloha č. 4 podání žalovaného) soud zjistil, že policisté oznámili Městské části Praha 3 podezření, že žalobce spáchal přestupky popsané výše.
16. Z *úředního záznamu* z 22. 2. 2022 (příloha č. 7 podání žalovaného) soud zjistil, že policie poté, co žalobce podal stížnost (viz níže), jednala s lékařem, který byl v době incidentu 3. 2. 2022 na akutní ambulanci Neurologické kliniky. Lékař uvedl, že žalobce se dostavil na akutní ambulanci po návštěvě neakutní ambulance, kam přišel 31. 1. 2022 bez objednání a kde mu bylo vystaveno doporučení, že při akutním problému má být ošetřen na akutní ambulanci. Žalobce odmítal sdělit, jaký akutní problém má. Nejprve sestře předal doporučení z neakutní ambulance, ale poté ho vyžadoval zpět. Celé jednání si nahrával na mobil a byl verbálně agresivní. Proto se personál obrátil na policii a po jejich příjezdu je lékař požádal, aby žalobce vyvedli. Lékař nezaznamenal, že by policisté žalobce natlačili na zeď nebo ho uráželi.
17. Z *návrhu na vyřízení stížnosti* z 21. 4. 2022 (příloha č. 5 podání žalovaného) soud zjistil, že žalobce podal stížnost na dva policisty, kteří proti němu zasahovali 3. 2. 2022 v nemocnici. V stížnosti uvedl, že ho policisté natlačili na zeď, zabránili mu v podstoupení vyšetření a jeden policista ho před nemocnicí sprostě urazil. Fotografie a kamerové záznamy

neprokázaly žalobcem popsané jednání. Toto jednání neplyne ani z vyjádření policistů. Ti naopak popsali, že na ně na místě čekal zástupce nemocnice, který jim vysvětlil, že žalobce má do nemocnice zákaz vstupu vyjma akutních případů ošetření. Žalobce se dostavil do nemocnice, choval se agresivně, urážel personál a zdržoval je od práce. Žalobcovu sprosté chování potvrdila i lékařka, která vykonávala službu, a doplnila, že žalobce není akutně ohrožen na životě a žádné ošetření nepotřebuje. V důsledku jeho chování ho lékařka vykazala z nemocnice, nicméně žalobce ji ignoroval a v nemocnici setrval. Proto zavolala policii. Policisté věc probrali s žalobcem, který nakonec nemocnici opustil, přičemž ho policisté poučili, že pokud se do nemocnice vrátí, bude se jednat o neuposlechnutí výzvy, což může vést i k omezení na jeho osobní svobodě. Žalobce po celou dobu policisty urážel a slovně je napadal. Policisté ho neuráželi, pouze mu sdělili, ať si nenahrává zdravotnický personál a ostatní pacienty. Ve vnitřní zprávě nemocnice o incidentu je uvedeno, že žalobce odmítal sdělit důvod návštěvy, byl verbálně agresivní a vše si natáčel. Zaměstnanci nemocnice, kteří byli incidentu přítomni, uvedli, že policisté s žalobcem jednali slušně a fyzicky se ho nedotýkali. S ohledem na tyto poznatky navrhl vrchní komisař, aby byla stížnost vyhodnocena jako nedůvodná.

18. Z *vyrozumění o vyřízení stížnosti* z 21. 4. 2022 (příloha č. 6 podání žalovaného) soud zjistil, že v souladu s výše uvedeným návrhem byla stížnost shledána jako nedůvodná.
19. Z *videozáznamu ze zásahu* 3. 2. 2022 (čl. 19) soud zjistil, že zobrazuje zásah z 3. 2. 2022. Záznam začíná záběrem na policisty v ordinaci. Zdravotnický personál potvrzuje policii, že žalobce sedí v čekárně a má pruhované tričko. Policista sděluje, že ho požádají, aby odešel. Policisté následně vstupují do čekárny, přicházejí k žalobci a identifikují ho. Žalobce si vše natáčí a k dotazu policistů sděluje, že byl do nemocnice poslán na vyšetření. Jeden z policistů upozorňuje žalobce, že je ve zdravotnickém zařízení, na což žalobce reaguje tím, že nad Ministerstvem vnitra vyhrál soud ohledně natáčení ve zdravotnickém zařízení. Policisté ho upozorňují, že si personál ani pacienti nepřejí, aby je žalobce natáčel, a vyzývají ho, aby opustil zdravotnické zařízení, neboť není akutně ohrožen na životě a zdraví. Žalobce opakovaně poukazuje na doporučení k vyšetření, žádá policisty, aby ho odvezli do jiné nemocnice, a ptá se jich, zda umí číst. Poté, co ho jeden z policistů požádá, aby s nimi mluvil slušně, začne žalobce mluvit o případech, kdy policie někomu nadávala a cituje vulgarismy s tím, že mluví-li tak policie, může tak mluvit i on. Na dotaz policisty, zda s ním tak mluví dnes oni, žalobce uvádí, že tak policie mluví běžně a je to dohledatelné na YouTube. Následně mu jeden z policistů sděluje, že to půjdou řešit ven, na což žalobce odpovídá, že se do nemocnice vrátí. Policista ho proto poučuje, že pokud se na místo vrátí, bude to bráno jako neuposlechnutí výzvy. Žalobce následně za doprovodu policistů z nemocnice odchází. Na videu není nijak zaznamenáno, že by policisté žalobce natlačili na zeď nebo proti němu jinak fyzicky zasáhli. Na videu nezazní od policistů ani žádné urážlivé či sprosté slovo.
20. Z *rozhodnutí* z 13. 7. 2022 (příloha č. 12 žalobcova podání) soud zjistil, že Městská část Praha 3 shledala žalobce vinným z přestupku proti veřejnému pořádku, neboť 6. 1. 2022 znevážil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Přestupku se dopustil tím, že kolem druhé hodiny vulgárně nadával policistům, kteří proti němu na místě zakročovali. Oba zasahující policisté vypověděli, že na místě zasahovali, protože měl žalobce obtěžovat a pronásledovat ženu. Po příjezdu zjistili, že jde o žalobce a neuroložku, která ho odmítla ošetřit z důvodu plné obsazenosti. Městská část uložila žalobci pokutu 7 500 Kč. Z rozhodnutí není zřejmé, zda nabylo právní moci.

21. Žalobce navrhl řadu důkazů k prokázání svých tvrzení o tom, že příslušníci policie či státní zaměstnanci často lžou či se dopouštějí protiprávního jednání. Tato tvrzení se netýkají namítaných zásahů, a proto jejich prokázání není pro posouzení věci podstatné. Z toho důvodu soud neprovedl důkaz *usnesením* čj. 9 T 42/2018-913, *usnesením* z 20. 5. 2020, *vyrozuměním* z 31. 8. 2021, *printscreeny komunikace o prokázání žalobcovy cesty ověřením jízdenky, kopií bodu 122 odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Praze* čj. 43 A 25/2020-121, *dokumentem s názvem „Modelové příklady vyhrožování a útoků odložené na přestupek či bez postihu“*, *printscreenem části vyrozumění z 27. 9. 2018 a nespecifikovanou částí odůvodnění, vyrozumění o výsledku provedeného dohledu, přezkoumání postupu policejního orgánu* z 31. 3. 2022, *usnesení sp. zn. 3 T 15/2012* (přílohy č. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10 a 11 žalobcova podání),
22. Soud dále neprovedl důkaz *printscreenem článku z 15. 11. 2016* (příloha č. 4 žalobcova podání), neboť jím žalobce prokazoval své tvrzení o právu natáčet si zdravotní pracovníky. Tato otázka je právní, nikoliv skutková, a proto se neprokazuje.

IV. Posouzení věci soudem

23. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
24. Z citovaného ustanovení plyne, že soud poskytuje ochranu před nezákonným zásahem tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, publ. č. 603/2005 Sb. NSS).
25. Soud přitom nejprve zkoumá splnění čtvrté podmínky, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, čj. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, čj. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS). V druhém kroku soud zváží, zda žalobce vyčerpal všechny právní prostředky nápravy (§ 85 s. ř. s.). Následně zkoumá včasnost žaloby a posuzuje, zda došlo v posuzovaném případě k přímému zkrácení práv žalobce, a zda byl zásah zaměřen přímo proti žalobci, tj. zda byl zásah dostatečně individualizován. Teprve v případě splnění všech těchto podmínek se soud může zabývat žalobou věcně a posoudit, zda byl namítaný zásah nezákonný či nikoliv (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, který následně zrušil Ústavní soud nálesem z 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, nicméně tyto závěry nezpochybnil).
26. Soud se s ohledem na uvedené nejprve zabýval splněním podmínek řízení a poté nezákonností samotného zásahu.

V.A Podmínky řízení

27. Žalobce se brání proti třem zásahům příslušníků policie a domáhá se vyslovení, že takový postup byl nezákonný. Jde tedy o tzv. deklaratorní petit.

28. Namítaný zásah může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Faktické úkony příslušníků policie jsou typickým příkladem zásahu, proti nimž se nelze v soudním řízení bránit jinak než zásahovou žalobou (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 702, bod 14, a Všeticka, P. *Povaha a členění faktických úkonů realizovaných ze strany orgánů veřejné správy*. In: *Časopis pro právní vědu a praxi*. Ročník XXVII, 1/2019, s. 134). Čtvrtá podmínka výše uvedeného algoritmu je splněna.
29. Dle § 85 s. ř. s. platí, že *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný*. Vzhledem k tomu, že projednávaná žaloba je pouze deklaratorní, nemusel se žalobce domáhat nápravy jinými právními prostředky.
30. Dle § 84 odst. 1 *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo*. K prvnímu tvrzenému zásahu mělo dojít 6. 1. 2022 a žalobce podal žalobu 7. 3. 2022. Lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.) Poslední den lhůty (6. 3. 2022) připadl na neděli, proto lhůta skončila v pondělí 7. 3. 2022 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Žalobce podal žalobu poslední den subjektivní lhůty, žaloba je proto včasná.
31. Vzhledem ke splnění podmínek řízení se soud dále věnoval důvodnosti samotné žaloby.
- V.B První zásah (6. 1. 2022)*
32. První zásah měl dle žalobce spočívat v nezákonném bránění nahrávání, zajištění a křivém nařčení.
33. Z provedených důkazů vyplynulo, že žalobce se 6. 1. 2022 dostal do konfliktu s doktorkou, která ho z důvodu nedostatku kapacity nemohla vzít jako pacienta, a její zdravotní sestrou. Jednalo se již o několikátý obdobný konflikt, který žalobce vyvolal, proto doktorka zavolala policii. Z provedených důkazů nevyplynulo, že by policisté bránili žalobci v nahrávání. Policisté po příjezdu žalobce pouze vyzvali, aby mobilním telefonem nemával v blízkosti jejich obličejů.
34. Dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii může policista *zajistit osobu, která byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo mařit řádné objasnění věci*.
35. Přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, se dopustí fyzická osoba *tím, že zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) a c) bod 3 a 4 citovaného zákona se dopustí fyzická osoba *tím, že jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí, nebo úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání*.
36. Jednání, kterého se žalobce dle provedených důkazů dopustil 6. 1. 2022, mohlo naplňovat znaky uvedených přestupků. Žalobce urážel jak doktorkou a zdravotní sestru, tak zasahující policisty. Takové jednání může při splnění všech zákonných podmínek naplňovat výše citované skutkové podstaty. Vzhledem k tomu, že žalobce neuposlechl předchozí výzvy policie dle § 10 odst. 5 zákona o policii, existovala též důvodná obava, že bude v jednání pokračovat. Policie proto byla oprávněna žalobce zajistit v souladu s § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii.

37. Jednání policistů nelze ani považovat za křivé nařčení z přestupku. Tohoto přestupku se dle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o některých přestupcích dopustí ten, kdo *úmyslně naruší občanské soužití tak, že jiného nepravdivě obviní z přestupku*. Pro naplnění této skutkové podstaty musí být nařčení objektivně nepravdivé a pachatel si musí být vědom, že jiného obviňuje nepravdivě (srov. nedávný rozsudek NSS z 1. 9. 2022, čj. 6 As 101/2022-32, body 9 až 11). Tyto podmínky nebyly v případě postupu policistů zcela zjevně naplněny. Především má policie povinnost oznamovat podezření z přestupku (§ 73 a 74 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Navíc žalobce sám k důkazu předložil (byť možná nepravomocně) rozhodnutí městské části, jímž byl shledán vinným právě pro přestupek proti veřejnému pořádku, kterého se dopustil 6. 1. 2022 vůči policistům. Policisté tedy plnili svoji zákonnou povinnost a jejich nařčení nebylo objektivně nepravdivé, neboť jednání žalobce mohlo skutkovou podstatu přestupku naplnit.

38. Žalobcem vymezený první zásah byl zákonný.

V.C Druhý zásah (7. 1. 2022)

39. Druhý zásah měl spočívat v žalobcově vykázaní z nemocnice bez poskytnutí zdravotní péče.

40. Žalobce nenabídl žádné důkazy k prokázání, že se zásah skutečně odehrál. Žalovaný zákrok proti žalobci v tento den neeviduje. Žalobce má povinnost popsat tvrzený zásah dostatečně konkrétně, aby ho soud mohl posoudit, a v tomto rozsahu též existenci zásahu prokázat. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že ho z nemocnice vyvedla Policie České republiky. Není úkolem soudu spekulovat a domýšlet za žalobce jeho argumentaci, ani vyšetřovat, s kým a zda vůbec se žalobce střetl.

41. Žalobce své důkazní břemeno ve vztahu k druhému zásahu neunesl a nenabídl žádné důkazy, že se zásah stal. Soud proto vycházel z toho, že k zásahu vůbec nedošlo. Pokud se zásah nestal, nemohl být ani nezákonný, žaloba tudíž není ani v této části důvodná.

V.D Třetí zásah (3. 2. 2022)

42. Třetí zásah měl opět spočívat v žalobcově vyvedení z nemocnice.

43. Z provedených důkazů vyplynulo, že se žalobce opakovaně dostavil na akutní ambulanci neurologické kliniky, odmítl sdělit, jaký má akutní problém, nahrával si zdravotníky i ostatní osoby v prostorách nemocnice a byl verbálně agresivní a sprostý. Zdravotníci proto zavolali policisty, kteří na místo přijeli a po krátkém rozhovoru s žalobcem ho doprovodili z nemocnice ven. Ze záznamu ani ostatních důkazů nevyplývalo, že by policisté žalobce jakkoliv uráželi, vyhrožovali mu nebo mu nadávali. Vulgárně mluvil pouze žalobce. Ze strany policie nedošlo ani k žádnému fyzickému kontaktu.

44. Dle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o policii *vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu policie, je policista oprávněn přikázat každému, aby se po nezbytnou dobu nezdržoval na určeném místě*. Jedním z úkolů policie je chránit bezpečnost osob a veřejný pořádek (§ 2 citovaného zákona).

45. Žalobce narušoval v nemocnici veřejný pořádek vulgárním chováním vůči zdravotnickému personálu. Porušoval též jejich práva, neboť si je nahrával.

46. K nahrávání zdravotníků a pacientů se nedávno vyjádřil NSS, a to přímo v jiné žalobcově věci. NSS odlišil povinnost policie strpět nahrávání svých zásahů, od nahrávání dalších

osob. V druhém zmíněném případě odkázal na § 84 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého *zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením*. NSS zdůraznil, že nahrávání v nemocnici přes nesouhlas zdravotníků a pacientů nespadá do žádné ze zákonných licencí, kdy je možné nahrávat bez souhlasu (srov. rozsudek NSS z 21. 9. 2022, čj. 7 As 47/2022-44, body 13 až 19). Zcela v souladu s těmito závěry postupovali policisté v nyní posuzované věci. Ze záznamu zásahu je patrné, že žalobci nebrání v natáčení policistů, ale upozorňují ho, že si nemůže nahrávat lékaře a pacienty. Žalobce v tom však po celou dobu pokračuje.

47. Vzhledem k jednání žalobce postupovali policisté v souladu se zákonem, když ho dle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o policii vyzvali, aby opustil nemocnici. Žalobce nijak neuráželi, ani mu nevyhrožovali. Upozornění, že žalobce může být zajištěn, pokud se do nemocnice vrátí, je též v souladu se zákonem. Neuposlechnutí výzvy totiž může představovat přestupek dle § 5 odst. 1 písm. a) zákon o některých přestupcích. Pokud by se žalobce i přes výzvu k nezdržování se v nemocnici nadále snažil do nemocnice vstoupit, mohl by svým jednáním spáchat uvedený přestupek a policisté by ho zároveň mohli zajistit dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii. Ani žalobcem vymezený třetí zásah tedy není nezákonný.

VI. Závěr

48. Z výše uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou, proto ji výrokem I. zamítl postupem dle § 87 odst. 3 s. ř. s.
49. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.